

TRENČIANSKY TERAJŠOK

September 2016

...naše informácie sú iné...

internetové noviny

Memoriálom Jána Baďuru oslávili hasiči v Opatovej 80 rokov existencie

foto Trenčiansky terajšok - pani Alžbeta Baďurová - manželka Jána Baďuru

Dobrovoľné hasičstvo na území mesta Trenčín začalo vznikáť v roku 1918. Postupne sa rozšírilo do okolitých obcí. Vtedajšia obec Opatová nad Váhom, dnešná mestská časť Trenčína, začala písať svoju históriu 18. septembra 1936. Odvety prešlo osemdesiat rokov.

Novodobá história bola úzko spojená s obetavým funkcionárom Jánom Baďurom. Na jeho počesť sa konal už deviaty ročník súťaže dobrovoľných hasičov „Memoriál Jána Baďuru“.

„Pripravili sme súťaž s mašinou PS8, ktorá sa už dnes nevyrába. Pozvali sme nielen hasičov z okolitých obcí, ale máme dobrú spoluprácu s obcami Turzovka i Zubelec. Je to taká rodinná súťaž, ktorej cieľom je stretnúť sa, zasúťažiť si a pospomínať“, prezradil Radovan Horný, predseda Dobrovoľného hasičského zboru (DHZ) Trenčín-Opatová.

Spomienky na roky, keď viedol hasičov v Opatovej má jeho manžel-

ka, pani Alžbeta Baďurová, stále v pamäti:

„Náš celý spoločný život bol úzko spojený s hasičstvom. On žil pre „hasičinu“ a ja som do toho zapadla. Jeho najsilnejšia stránka bola prevencia“.

Od rána na futbalovom ihrisku bežal piaty ročník súťaže „O cenu červených bleskov“. Hlavnú súťaž prišiel otvoriť primátor mesta Richard Rybníček.

Súboje o sekundy v disciplíne vodný útok, prilákali množstvo divákov. Azda najväčšiu radosť mali deti, po úspešnom zásahu terčov jednotlivými družstvami, keď ich prúd vody v horúcom počasí príjemne ochladil. Stretnutia a rozhovory

vyvolávali v pamäti spomienky najstarších členov dobrovoľného hasičstva v Opatovej.

„Ako pätnásťroční sme vstávali v nedeľu ráno. Trúbilo sa poľnicou a chodili sme cvičiť do Sihotí“, spomína si Alojz Hricko dlhoročný člen DHZ.

„Nadšenie a úspechy v rámci bývalého Československa nás povzbudzovali. Hasičstvo sa rozmohlo do takej miery, že sa stalo veľmocou v našom okrese“, povedal Ondrej Ďuriš dlhoročný člen DHZ.

Početná členská základňa a podpora mesta dáva záruku, že dobrovoľné hasičstvo v Trenčíne Opatovej môže ďalej písať svoju históriu. „Tradícia osemdesiatich rokov je dosť veľká. Snažíme sa ju ďalej rozvíjať. Základom celého je mať okolo seba dobrých ľudí“, uviedol predseda (DHZ) Trenčín-Opatová Radovan Horný. peky

Ich jediným bohatstvom, ktoré im nikto nezoberie je zážitok...

rozhovor s manželmi cestovateľmi... viac na str. 2

**MISS SYMPATIA
TRENČÍN 2016**
hlasujte
a
vyhrajte

Viac sa dozviete - str. 4 - 5

Kto viedol naše mesto v minulosti...

Viac sa dočítate na - str. 7

Ich jediným bohatstvom, ktoré im nikto nezoberie je zážitok

Túžba po dobrodružnom cestovaní u manželov Hromníkovcov nastala, keď si kúpili svoje prvé terénne auto, s ktorým precestovali nemalý kúsok sveta. Sami tvrdia, že našli túžbu v tom hľadať skôr „neobyčajnejšie“ zážitky.

Auto im dáva väčšiu slobodu, tým pádom sa môžu dostať na horšie dostupné miesta a zostať tam aj dlhšiu dobu. Terénne auto pre nich predstavuje nie len väčší batoh, ale aj druhý domov na cestách.

Manželia sú vo voľnom čase okrem cestovateľov aj dobrovoľnými záchranármi

Pomocou áut vypomáhajú záchranárom pátrať v horšie dostupných miestach. Ako sami tvrdia, je to pre nich tréning prostredníctvom, ktorého sa udržiavajú v kondícii.

Pred každou expedíciou si dajú nejaký cieľ, napríklad vyjsť autom z požičovne na päť „stratovulkánov“ v Chile. To sa im aj podarilo a vypožičané auto sa ocitlo až vo výške 5933 m.n.m, alebo ich posledná expedícia odvieť staručký žigulík z Mongolska na Slovensko

A ako sa k niečomu takému dostali?

Vraj to bola náhoda, po náročnej expedícii v Chile si povedali, že im na tento rok stačilo, ale ako sa na správnych cestovateľov patrí po pár týždňoch dostali recidívu.

V tom istom čase zdieľala ich kamarátka na sociálnej sieti výzvu, ktorú zverejnili traja chalani, ktorí pravidelne chodia na Lade po svete. Chceli aby niekto odviezol Vasilu späť na Slovensko. A tak si manželvia Hromníkovci jednoducho povedali, prečo nie? Tým sa začal proces vybavovania leteniek, cestovných víz a pripravovanie psychického stavu do ako tak normálnej polohy,

foto archív Hromníkovci: Expedícia Vasil' Go Home

pretože na takúto cestu sa vyberú naozaj, len praví dobrodruhovia.

Prvé stretnutie s Vasilom bolo rozpačité

„Keď sme zistili, že na aute nefungujú veci ako motor, karburátor, či obyčajné rádio, nezostalo nám nič iné iba sa smiať.“ Ale ani po prvom stretnutí sa manželvia nevzdali a povedali si, že to dajú.

Keď sa dozvedela ich kamarátka Lenka o expedícii do Mongolska chcela urobiť všetko preto aby mohla ísť s Hromníkovcami (prezývanými aj Thunderocvi).

Odpoveď, ktorú dostala od Thunderocov bola jednoznačná. „Kamarátka Lenka nám zavolala, že Mongolsko je jej sen a čo má spraviť pre to aby mohla ísť s nami. Moja odpoveď bola jednoznačná kúp si letenku a vybav víza, ale pozor neočakávaj, že to bude rezortná dovolenka.“ Tak vznikla posádka troch odvážlivcov, ktorí dovezú 32 ročnú Ladu z Ulanbatáru späť na Slovensko.

Cestou alebo skôr necestou v Mongolsku

Auto si posádka vyzdvihla v hlavnom meste Ulanbátor. Manželia ho pomenovali familiárne „nervózne mesto“. „Mesto je plné fabriek a bytoviek čo vytvára obrovský kontrast oproti

ostatnému územiu v Mongolsku. Dopravné značenia v Ulanbátare viac neslúžia ako slúžia a stres by sa tam dal krájať.“

Aj práve preto Thunderocvi tvrdia, že sa veľkým mestám radšej vyhýbajú a hľadajú skôr prírodu alebo menej osídlené oblasti, kde spoznávajú pravých domácich ľudí.

V Ulanbátare si, ale najviac užívali reštaurácie a ich jedlá. Najčastejšie je podávané mäso na všetky možné spôsoby a všetky jeho druhy. Čo si ale neužila ich spolu cestovateľka Lenka, ktorá je vegetariánka, a v Mongolsku to vraj nie je veľká výhoda. Pravý gurmánsky šok, ale zažili až na vidieku v jurte (tradičný príbytok v Mongolsku) u domácich občanov.

Pohostili ich čajom s ovčím mliekom, soľou a plávajúcimi masným okom, ďalej šíškami s dobre starým kvaseným tukom. Ale aj takto chutí pravé Mongolsko.

Väčší stres cestovateľa prežívali v aute

Lada predsa len nezostala nepoškodená po dlhej ceste do Mongolska. Prvá investícia putovala do novej batérie, pretože posádka nechcela celú expedíciu roztláčať auto.

Asfaltové cesty sa skončili už dvesto kilometrov za Ulanbátarom a vtedy sa začala naozaj cesta, kde

dostal Vasil' zabrat'. „Videli sme ako sa Vasil' rozvibrova, a ako sa skrutky postupne uvoľňovali a vypadávali.“

Tým sa vysvetlil aj fakt, prečo bol žigulík pre Mongolov atrakciou. Autá sa na prašných cestách rýchlo opotrebovali a práve preto po nich niet už ani stopy.

Vasil' ako plavec

Vo Vasil'ovi bolo v podlahe niekoľko dier čo spôsobilo, že na prašných cestách sa auto naplnilo prachom.

Cestovatelia sa chránili šatkami a tričkami aby mohli vôbec dýchať. S tým sa spája aj jeden z ich najväčších zážitkov z cesty, keď dorazili k ľadovcovej rieke, ktorá sa nedala prejsť, pretože bola pre žigulíka naozaj hlboká.

Na to boli ale domáci výborne nachystaní a pripravení pomôcť.

Auto prichytili o traktor, ženy dostali privilégium sadnúť si do traktora, no ale jediný muž posádky sa musel chopiť neľahkej úlohy a sadnúť si za volant. Hneď ako auto vstúpilo do rieky sa naplnilo vodou, ktorá prešla cez kapotu a diery, a začalo plávať. Na počudovanie, ale Vasil' po tomto kúpeli našartoval na prvý krát.

Ale ako sa hovorí, že všetko zlé je na niečo dobré, pretože sa im aspoň auto vyčistilo celé od prachu. Po tomto zážitku v Mongolsku

cestovateľov už nič viac neprekvapilo a postupne sa dostali do Ruska.

Rusko a konečne betónové cesty

Cesty v Rusku boli o poznanie lepšie, predsa len asfalt je na nezapltenie. Autá vraj v Rusku poznali viac a žigulík prešiel veľkými opravami. V Rusku sa taktiež stretli s veľkou pomocou od domácich, ktorí im chceli pomôcť s peniazmi, ktoré si cestovatelia nestihli zameniť a s policajmi, taktiež nemali žiaden problém.

„Policajt sa pozrel na nášho žigulíka a hovorí nám nefunguje Vám svetlo, ja som sa len pousmial a s kamennou tvárou mu jednoducho odpovedal ja viem. Na to policajt len kývol rukou a potmehúdsky sa usmieval.“

Jeden z najväčších šokov, ktorí zažili v Rusku bol už na Ukrajinskej hranici. Kde bolo asi 60 áut a na radu sa dostali až po 10 hodinách.

„Ukrajinské autá museli na colnici vyložiť úplne všetky veci, ktoré posielali cez skenery, ľudom prehľadali aj vrecká, nás našťastie až tak podrobne nekontrolovali.“

Hrdinský dopravný prostriedok

Na veľké počudovanie, nie len cestovateľov, Vasil' zvládol celú cestu a posádka sa na ňom dostala až do Trenčína na mierové námestie.

Trojčlenná skupina prešla na „žiguláku“ 8 458 km, a bol pre nich občasným príbytkom. A prečo sa manželvia Hromníkovci podujímajú na takéto cesty?

Pretože práve z nich si donesú zážitky, na ktoré nikdy nezabudnú, a spoznajú ľudí, ktorí v sebe nosia ešte stále tú pravú ľudskosť.

„Sami sme skonštatovali, že naším jediným bohatstvom, ktoré nám nikto nezoberie je zážitok.“

Adriana Pivková

Pamätná tabuľa pltnického prístavu

Milovník trenčianskej histórie Vojto Brabenec pokračuje vo svojom umiestňovaní virtuálnych pamätných tabulí. V trenčianskom pltnickom prístave pltníci tovar z časti vykladali aj nakladali, kupovali si v Trenčíne poživeň a na „pribíjajúcich“ pltiach v Trenčíne aj prespávali.

Plte boli na Váhu...

Ročne sa dolu Váhom splavilo až vyše dvadsať tisíc pltných zväzkov. Na pltiach sa vozil nielen tovar, ale aj ľudia. V auguste 1847, keď ešte nebolo vlakov, poprední predstavitelia slovenskej inteligencie sa na dvoch pltiach splavili z liptovskej Vrbice do Čachtíc, kde sa uzniesli na modernej podobe slovenského jazyka.

Z niekdajšieho pltenia zostali len obrázky a fotografie (Endter, Hajduch, ...). Spomienky sa už vytrácajú. Jeden z posledných pamätníkov slovenského

Trenčanom o Trenčíne

Túto virtuálnu pamätnú tabuľu umiestňujem k ľavobrežnému vyústeniu cestného mosta cez Váh. Endterova maľba z roku okolo 1852 ukazuje, že tu pltníci „pribíjali“ svoje plte. Neskorší pamätníci spomínajú, že v medzivojnovom období pltníci „pribíjali“ svoje plte poniže cestného mosta na oboch stranách Váhu.

pltníctva, pán Húška, ešte stihol o pltníctve napísať knihu.

Mňa učil za mladi slovenský pltník pán Jakub Milo z poslednej generácie pltníkov z obce Mojš, ktorí tam žili vyše 300 rokov. Zanechal svoje písomné a obrázkové spomienky na pltníctvo. Na plti vozieval Andreja Hlinku. Vo mne ešte žije jeho rozprávanie. Dožil a pochovaný je v Trenčíne. Aj môj dedko spomínal na huncútstva trenčianskych chalanov, ktoré stvárali pltníkom.

Pltenie na Váhu síce

sťažovali na mnohých miestach skaly pod vodou - vlky, a najmä na hornom toku Margita, Besná a Vytriríť, ale pltníctvo zaniklo až postavením vodných diel na Váhu.

Rok 1936 znamenal zánik organizovaného slovenského pltníctva. Novopostavená priehrada v Kočkovciach pri Púchove už ďalšie pltenie po Váhu znemožnila.

Poslednou plťou ešte v roku 1942 Gejza Šavrnoch z liptovských Lúčok splavil drevo do Serede.

bebece

S úctou spomíname na vzácneho človeka

Dňa 17. septembra 2016 uplynulo 10 rokov, čo navždy odišiel PaedDr. Ernest Broska, PhD.

Človek, ktorý sa svojou pracovitosťou, skromnosťou a cieľavedomosťou vypracoval na úžasného pedagóga, učiteľa, trénera, športového funkcionára, a to i napriek ťažkému štartu do života.

foto archív rodiny Broskovej

Dr. Ernest Broska bol absolventom FTVŠ UK Bratislava. Počas svojho života vykonával rôzne zodpovedné funkcie.

Pôsobil na Gymnázium L. Štúra (vtedy J.A. Gagarina) v Trenčíne viac ako 20 rokov, z toho 15 rokov ako zástupca riaditeľa pre mimoškolskú činnosť, neskôr sa stal riaditeľom VII. ZŠ na Hodžovej ulici.

Venoval sa hádzanej, či už ako tréner alebo predseda oddielu. Spolupracoval na rôznych úrovniach s predstaviteľmi mesta Trenčín, okresu, kraja, niekoľkokrát získal ocenenia za svoju obetavú prácu.

Stál pri zrode a rozvoji Trenčianskej univerzity A. Dubčeka, kde uplatňoval svoje dlhoročné skúsenosti.

Bol zakladateľom Ústavu prírodných a humanitných

vied TnUAD (dnes už neexistuje), ale jeho najväčšou pýchou a zároveň láskou bola myšlienka a následne aj realizácia vzniku Ústavu zdravotníctva a ošetrovateľstva, dnešnej Fakulty zdravotníctva TnUAD.

Boli to jeho „deti“ ako ich nazýval, jeho uskutočnené myšlienky, ktorým vdýchol život, a ktorým sa v konečnom dôsledku aj obetoval. Mal ešte veľa plánov a cieľov, zákerné ochorenie ho však zastavilo.

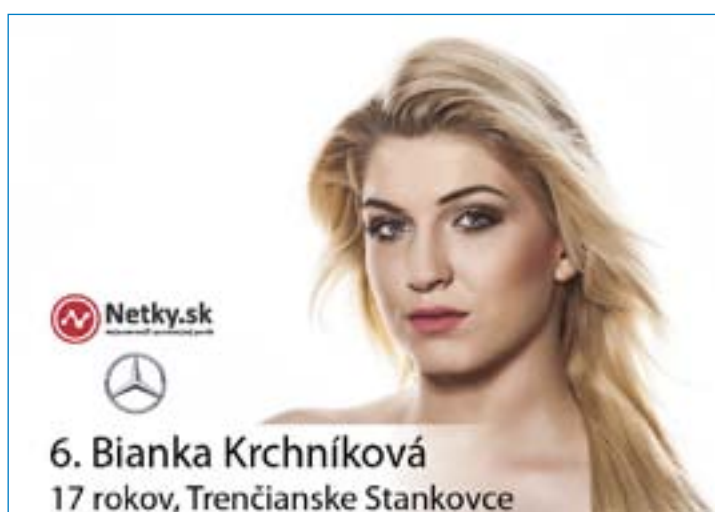
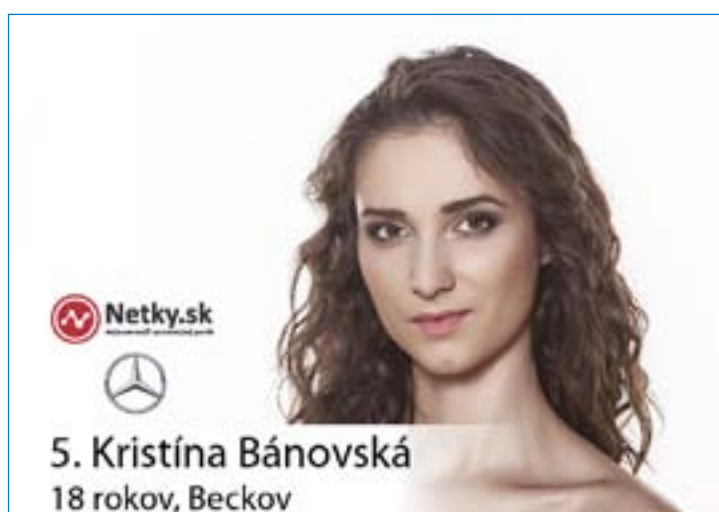
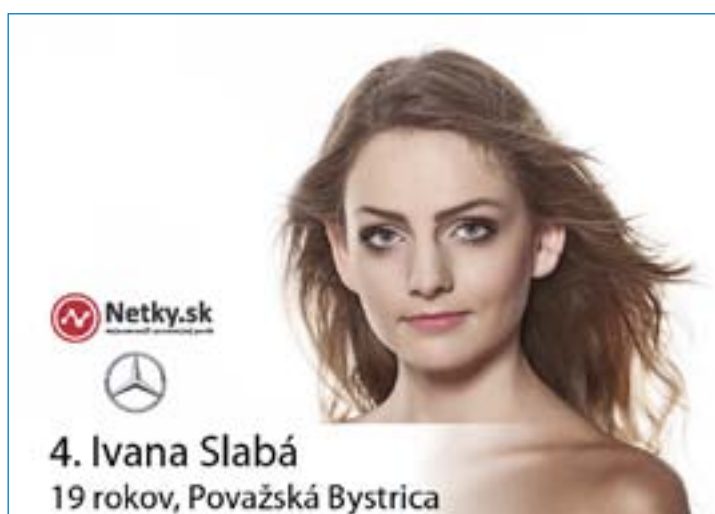
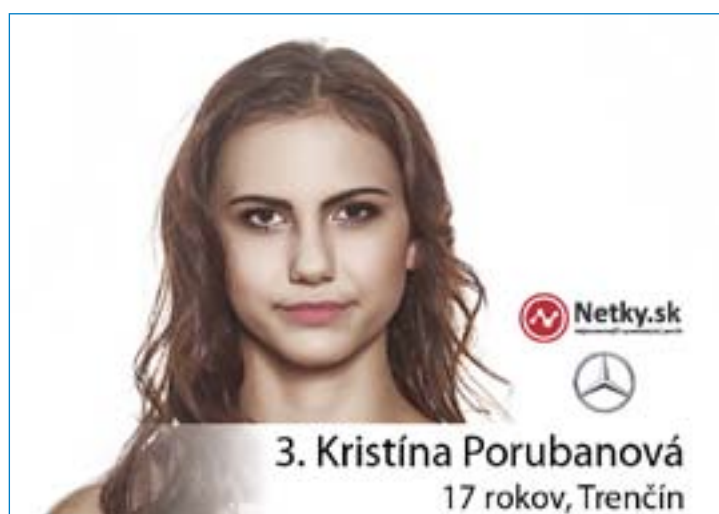
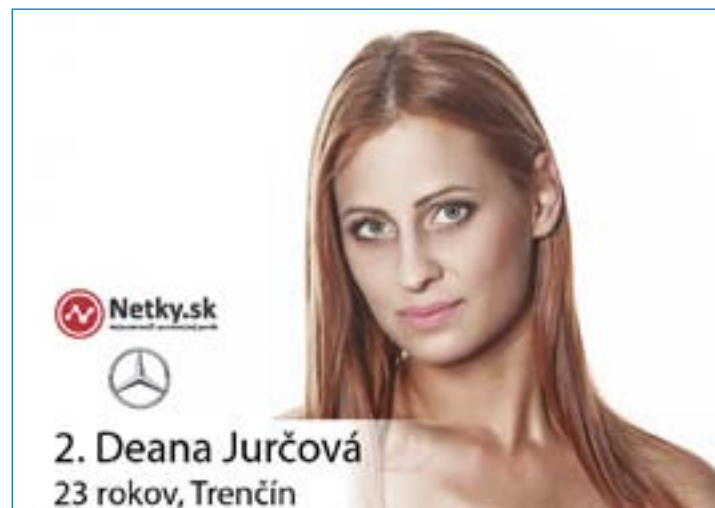
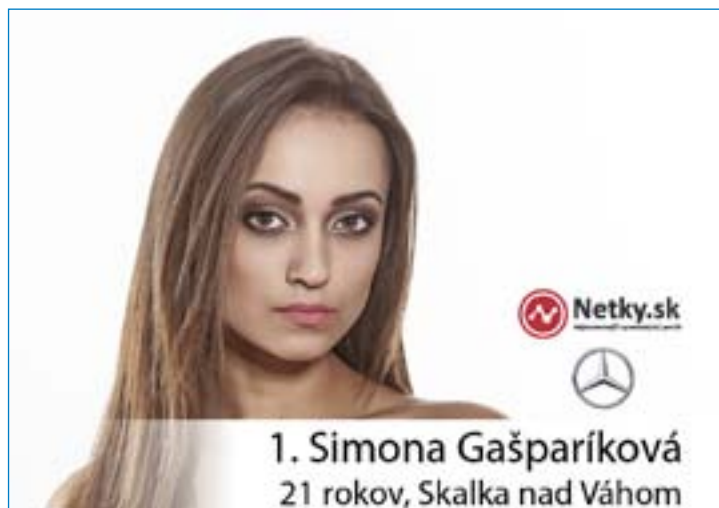
Popri práci sa s veľkou láskou venoval svojej rodine, športu a svojim záľubám. Úžasný človek, na ktorého nezabúdame, ktorý nám stále veľmi chýba.

„Tichá spomienka na Teba, Tvoje slová, Tvoj úsmev...s láskou dcéra Bianka, vnučka Miška, manželka Milka.“

rodina Brosková

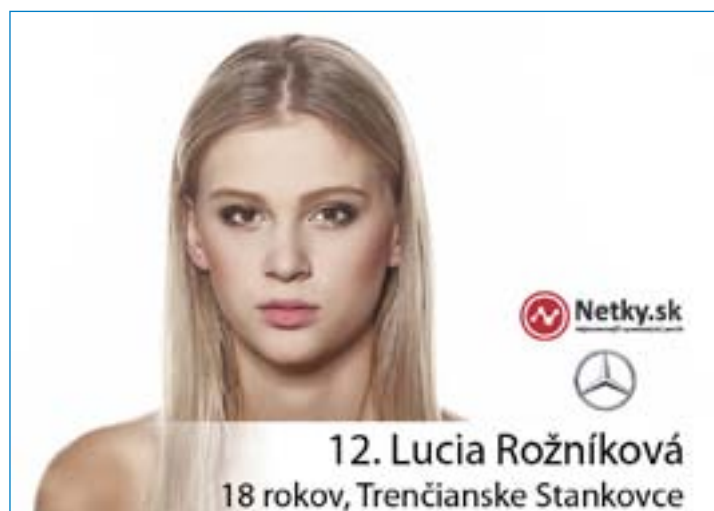
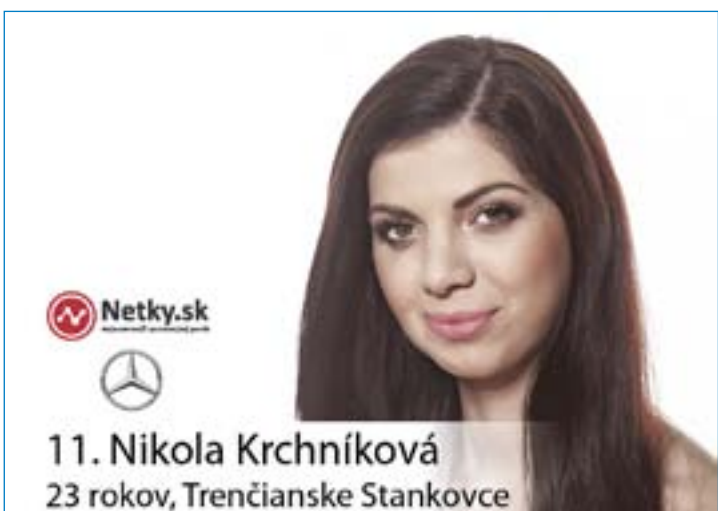
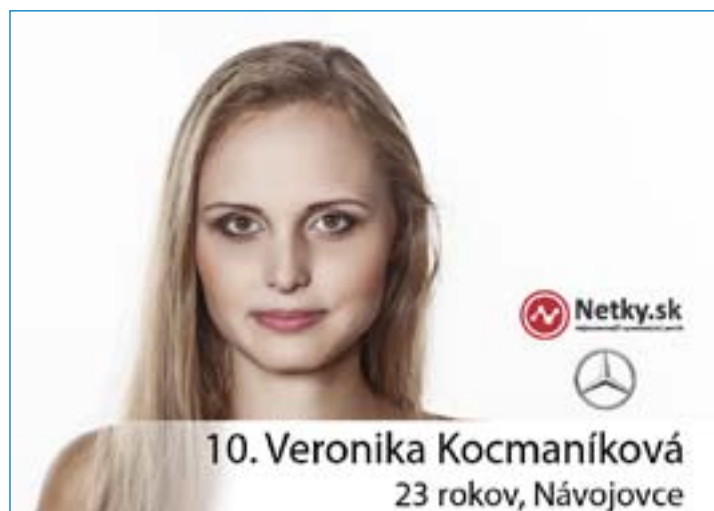
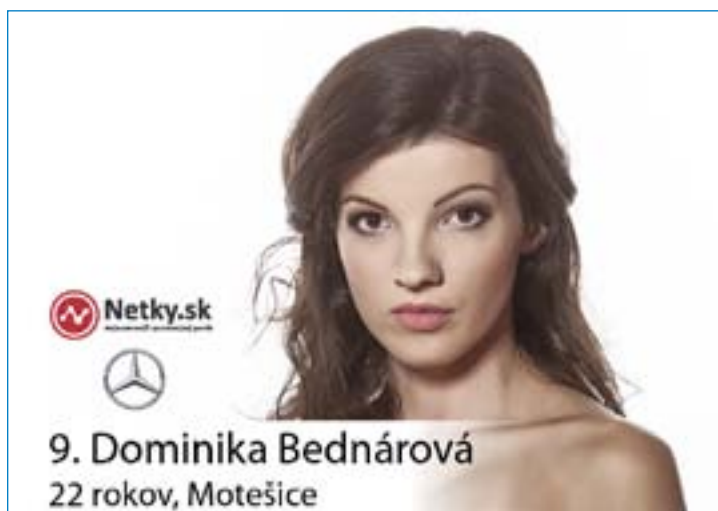
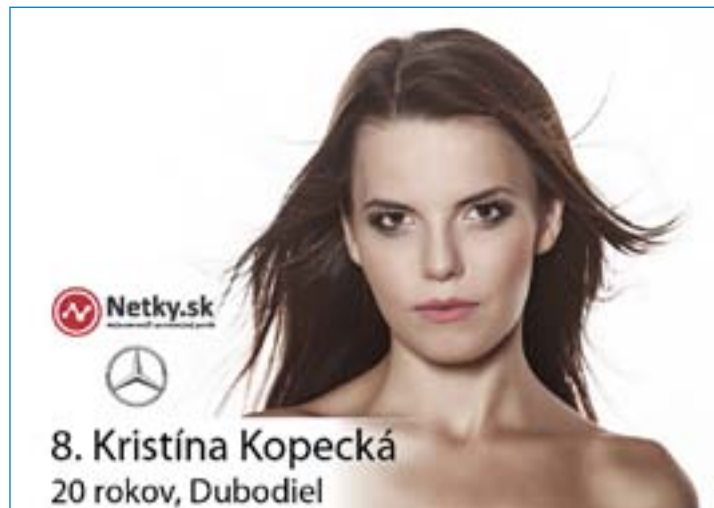
MISS SYMPATIA TRENČÍN 2016

Hlasujte a vyhrajte na víkend **bezplatné** zapožičanie vozidla „Mercedes Benz triedy GLC kupé“

MISS SYMPATIA TRENČÍN 2016

Hlasujte a vyhrajte na víkend **bezplatné** zapožičanie vozidla „Mercedes Benz triedy GLC kupé“

Leto v zariadení sociálnych služieb Trenčianskej župy

V rámci svojho dotačného systému Trenčiansky samosprávny kraj (TSK) doposiaľ podporil viac ako 250 podujatí. Zapojil sa tiež do rôznych projektov vzdelávania a sociálnej pomoci. Príkladom je projekt „Spoza brány k politikom“, kde TSK spolupracuje ako projektový partner.

Nie je tomu dávno, čo na Úrad TSK prišiel list. Odosielateľom bol Domov sociálnych služieb (DSS) Adamovské Kochanovce v zriaďovateľskej pôsobnosti TSK, ktorého riaditeľkou je Jana Pondušová.

List od Janka...

V liste od Janka, ktorý sa prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dokázal začleniť do pracovného procesu a pracoval formou aktivačných prác, bolo napísané:

Moje leto

V lete tohto roku som vďaka dobrým ľuďom zažil veci, ktoré by som možno nikdy nezažil. Projekt „Spoza brány k politikom“, ktoré-

foto TSK: Stretnutie trenčianskeho župana s obyvateľmi DSS Adamovské Kochanovce

Doznieva leto a slnko nás ešte stále teší svojimi teplými lúčmi. Hoci dovolenkové obdobie už skončilo, v Trenčianskej župe nekončia kultúrne a spoločenské akcie, športové podujatia ani podpora vzdelávania a sociálneho zabezpečenia.

ho organizátorom je združenie Silnejší slabším, mi umožnil stráviť počas júla nezabudnuteľné dni spolu s Adamom, Rékou a Majkou v tábore v Chocholnej – Velčiciach, časť Kykula. Boli to 3 dni plné zábavy, hudby, ale na druhej strane aj dni plné náučných hodín.

Spoločenské hry, projekty pre mladých a iné. Rád som sa zapojil do rozhovoru o pomoci pre mladých ľudí. Absolvovali sme aj výlet na Vyškovec – na moravskej strane. V piatok sme rannou rozvíčkou vonku privolali pekné počasie.

V popoludňajších hodinách nás na bicykli navštívil aj trenčiansky župan Jaroslav Baška. Doniesol nám malé darčeky a my sme ho prekvapili pripraveným hudobným aj tanečným programom. Pán Baška bol programom očarený, hlavne spevác-

kym výkonom našej Réky, ktorá si k spevu pridala aj sólo tanec.

Ešte som si nestihol ani poriadne vybalit' tašky a už som spolu s kamarátom Paľkom išiel do tábora v Trenčíne, ktorý zorganizoval Rotary Club Trenčín Laugaricio.

Každý deň sme mali po práci pestrý program. Vozili sme sa na Dračích lodiach, videli sme pekára v Kálnici, výrobu sklární v Lednických Rovniach a boli sme aj na kúpalisku.

Skoro som zabudol spomenúť Tarzániu na Brezine, kde sme sa šplhali po lane, hrali rôzne hry a skúsili strieľať z luku.

Pre mňa najväčším zážitkom tohto leta bolo spať v stane.

S veľkými obavami som to skúsil po prvýkrát v mojom živote a celkom sa mi to páčilo. Dúfam, že o rok sa budem môcť tiež s Vami podeliť o moje zážitky z leta.

Ešte raz ďakujem všetkým ľuďom, vďaka ktorým bolo toto leto výnimočné.

Janko obyvateľ DSS Adamovské Kochanovce

Nové technologické centrum vytvorí 74 pracovných miest

Spoločnosť KUKA System Slovakia v Dubnici nad Váhom oslávila úspešné 20-ročné fungovanie otvorením nového technologického centra v areáli bývalých Závodov všeobecného strojárstva aj za prítomnosti predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK).

Koncern KUKA patrí k najvýznamnejším výrobcam robotov a automatizačnej techniky.

V októbri 2016 si pripomína

20. výročie začiatku pôsobenia na slovenskom trhu, keďže už dve dekády firma v Dubnici nad Váhom navrhuje zväzacie linky pre automobilový priemysel.

V marci tohto roku sa zároveň podarilo dokončiť výstavbu nového technologického centra v Dubnici nad Váhom a uviesť ho do prevádzky. Novovytvorené technologické centrum vďaka spolupráci firmy s TSK nahradilo priestory po bývalom centre odborného

foto Trenčiansky terajšok: Technologické centrum firmy KUKA v Dubnici n/V.

výcviku Strednej odbornej školy (SOŠ) v Dubnici nad Váhom. Spolu s jedným zo zakladateľov spoločnosti Jozefom Medvedom a jej konateľmi Rolandom Willkerom a Michalom Hrubošom si predseda TSK

prezrel priestory nového technologického centra aj v spoločnosti poslancov Zastupiteľstva TSK Evy Bočinovej a Pavla Bagina, ktorý je zároveň riaditeľom dubnickej Strednej priemyselnej školy (SPŠ).

Spoločnosť podpísala v roku 2014 so SPŠ a SOŠ Dubnica nad Váhom a TSK memorandum o spolupráci. Do oboch dubnických stredných škôl v zriaďovateľskej pôsobnosti TSK, ktoré s firmou KUKA spolupracujú,

„Do konca roka 2018 chceme prijať 23 zamestnancov z radov súčasných študentov, ktorým spoločnosť poskytuje študijné štipendium, Tým bude celkovo spoločnosť zamestnávať 74 ľudí“, povedal konateľ spoločnosti KUKA System Slovakia Michal Hruboš.

zdroj TSK

Kto viedol naše mesto v minulosti...

V minulom storočí malo naše mesto dvadsať najvyšších predstaviteľov, vtedajších mešťanov, starostov, vládnych komisárov, predsedov Mestského národného výboru, predsedov Miestneho národného výboru, či dnešných primátorov mesta.

Z dostupných zdrojov si dnes predstavíme starostu Ing. Gustáva Dohnányiho, ako piateho v poradí v spomínanom období.

Gustáv Mláden Dohnányi pochádza zo známej a významnej starej trenčianskej rodiny, ktorej pôvod a rodové meno sa odvodzuje od obce Dohňany pri Púchove.

Narodil sa v Trenčíne 29. mája 1883 rodičom Ľudovítovi Dohnányimu a Paulíne rod. Bachárovej. Mal brata Ľudovíta a sestry Eugéniu a Matildu.

Základnú školu zrejme vychodil v rodisku. Maturitu absolvoval na gymnáziu v Kremnici, kde počas štúdia býval u otcovho mladšieho brata Jozefa. Vysokú školu vyštudoval v Budapešti.

Spočiatku pracoval na štátnom stavebnom úrade a neskôr u súkromného podnikateľa. Následne si založil vlastnú stavebnú – inžiniersku firmu.

Oženil sa 2. marca 1908 s Alicou, rodenou Šírovou, dcérou generála Šíra. Spočiatku bývali v Dieterovom dome (pred podjazdom na

foto originál Krajčček: Ing. Gustáv Mláden Dohnányi

Sihot'), neskôr vo vlastnom poschodovom dome, ktorý si postavili približne v roku 1924 na Piaristickej ulici (vedľa zadnej časti sedrie, oproti Martinyho domu z roku 1914).

Bývali tu aj ich deti Judita, Marta a Mikuláš, so svojimi rodinami.

Ing. Gustáv Dohnányi uskutočnil mnoho známych stavieb v Trenčíne a okolí:

Trenčiansku sedriu, hydrocentrály v Ilave, v Dubnici a v Trenčíne, regulačné práce na Váhu, evanjelický kostol v Trenčianskych Tepliciach, obnovu evanjelického kostola v Trenčíne,

alebo podjazd na Sihot'. Pôsobil aj ako projektant stavieb. Bol z mála Trenčianskych staviteľov, ktorí mali príslušné vysokoškolské vzdelanie a autorizáciu.

V prvej svetovej vojne slúžil ako delostrelecký dôstojník na ruskom a talian-

skom fronte.

V medzivojnovom období bol veliteľom jednej z dvoch čiat 51. roty Národnej gardy v Trenčíne.

V roku 1923 bol zvolený starostom mesta Trenčín. 6. novembra 1924 po ňom funkciu prevzal opäť Misz.

V roku 1923 založil v Trenčíne Živnostenský úverný ústav a viedol ho ako jeho predseda nepretržite 23 rokov.

Podľa údajov Ústavu pamäti národa v roku 1941 bol likvidátorom židovského podniku - obchodu s drevom a stavebným materiálom Frídricha a Samuela Löwenbeinových (oproti Dohnányiho domu, na rohu Piaristickej a Súdnej ulice, po vojne Pioniersky dom).

Vlastnil tehelnú v Dobrej a v Zamarovciach.

V zbore evanjelickej cirkvi a. v., bol inšpektorom a členom predsedníctva (podpredsedom).

Evanjelická cirkev v Trenčíne ho hodnotí ako horlivého v cirkevných záležitostiach.

Po druhej svetovej vojne, v čase znárodnenia, mu vzali stavebnú firmu. V roku 1952 sa ako 69 ročný zamestnal v novovzniknutom Keramoprojekte.

Zomrel 2. marca 1965. Pochovaný je na trenčianskom evanjelickom cintoríne.

bebec

**Známi
herci oživia
Mafiánske
historky
v
Kine Hviezda**

Druhá prehra Trenčaniek na domácej pôde v medzinárodnej súťaži WHIL

foto Trenčiansky terajšok: HK AS Trenčín – HK Slovan Šaľa 21:31 (6:16)

Druhý domáci zápas odohrali hráčky z Trenčína so súperom zo Šale. Hneď od začiatku stretnutia hosťujúce hráčky udávali tempo hry a v šiestej minúte domáci tím prehrával 0:4.

Trénerka domáceho družstva siahla po oddychovom čase, po ktorom prvý gól vsietila Minárechová. Domáce hráčky sa napriek timeout-e nevedeli dostať do tempa.

V bráne výborne chytala hosťujúca hráčka Krebs, ktorá bola veľkou oporou svojho družstva. Trenčianky zahadzovali vyložené

šance, toho využili hosťujúce hráčky a trestali domáce hráčky rýchlymi kontrami.

Druhý polčas začali lepšie domáci tím, ktorý piatimi gólmi v rade, stiahli náskok Šale. Tréner okamžite reagoval oddychovým časom.

„Len ťažké zápasy nás posunú ďalej a pre dievčatá sú veľkou školou“.

V šiestej minúte druhého polčasu po góle Jaškovej bol stav stretnutia 12:16. Zo strany domáceho družstva prišiel výpadok a v

14. minúte opäť prehrávali rozdielom deviatich gólov. Favorit nenechal nič na náhodu a zaslúžene vyhral 21:31 (6:16).

Povedali po zápase:

Zdena Rajnohová, trénerka HK AS Trenčín:

Zlepšili sme obranu a aj v útoku sme hrali rýchlejšie. Len ťažké zápasy nás posunú ďalej a pre dievčatá sú veľkou školou. Súper bol kvalitný a zaslúžene vyhral“.

Michal Lukačín, tréner HK Slovan Duslo Šaľa: „Spokojný som so vstupom

„Z našej strany bol prvý polčas zlý, nedokázali sme premeniť vyložené šance a trápili sme sa aj v obrane. Druhý polčas bol úplne iný.

do zápasu, dobre sme pracovali v obrane, defenzíva bola aktívna. Výsledkom bolo iba šesť inkasovaných gólov.

Začiatok druhého polčasu vyznel katastrofálne, nedôslednosťami v obrane sme postavili súpera na nohy. Takto „profesorsky“ a laxne pristupovať k hre je trestuhodné.

Moje hráčky sa mohli presvedčiť, že každý protivník to hneď vycíti a dokáže okamžite potrestať. Proti silnejšiemu súperovi sa nám to ale môže vypomstiť. V záverečných 20 minútach sme zvýšili dôraz a obrátky. Máme dva body, odohrali sme dobrý zápas“.

Zostavy a góly

HK AS Trenčín: Hanzalíková, Rehušová, Furgaláková 1. – Takáčová T., Žitňanová V. Minárechová N. 3/1, Ondová B., Mesárošová Z., Jašková P.4, Matejíková V., Zemanovičová B.2, Kostelná K.4/2, Nejedlíková N. 4/1, Chrenková D. 2, Marcinekova L.

HK Slovan Duslo Šaľa: Haládiková, Ladicsová, Krebs – Trochtová 2, Rácková, Klučková 5/3, Špendlová, Königová 2, Pócsíková 7, Perczeová 4, Tulipánová 3, Bahýľová, Lencsesová, Blehová 2, Veselková 2, Bujnochová 4.

Rozhodovali: Daňo a Sabol, pok. hody: 3/3 – 4/4, vylúčené: 4 – 9, 160 divákov.

peky

